

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

CAOP

Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Inlichtingen: Rob Dircke
Telefoon: 06 – 83 57 38 03
E-mail: r.dircke@caop.nl
Datum: 27 november 2019
Bijlage(n):
Ons kenmerk AP/19.00669
Zaaknummer: G.1.03

**Concept verslag van de vergadering van de werkgroep Algemeen Personeelsbeleid (AP)
op 5 november 2019 van 13.00 uur tot 16.25 uur in de Baljuwzaal, CAOP, Lange Voorhout 13 in Den Haag.**

Aanwezig:

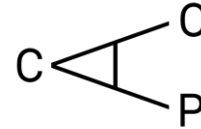
Van de zijde van Defensie: S. Pijpstra (voorzitter), A.S. de Kleijn, E. Reitsma, M. Suwout, M. Hazenkamp, W. Schwab, A. Lankhorst, F. van de Hoef, E. Dekker, E. Aarts.

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen (AC), R. Schilperoort (ACOP), S. Hop, J. Schot (CCOOP), T. Van Leeuwen – tot 16.15 uur (CMHF).

Van de zijde van het secretariaat: T.R.A. Dircke (CAOP).

Agenda

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda.
2. Aanpassingen AMvB zoals besproken op 22 oktober 2019 (AP/19.00570 + bijlage).
3. Bespreking besluit tot vaststelling van een eenmalige uitkering in 2018 alsmede, in het kader van de arbeidsvoorwaardenovereenkomst voor de Sector Defensie over de periode 1 oktober 2018 tot en met 31 december 2020, tot vaststelling van eenmalige uitkeringen in augustus 2019 en augustus 2020 en tot wijziging van enige besluiten, alsmede wijzigingen ten behoeve van personeel dat de loonontwikkeling volgt in de sector Rijk en een aantal andere wijzigingen, vanaf p. 9 (AP/19.00524 + 1 bijlage).
4. Bespreking Ministeriele regeling voortvloeiend uit het voorgaand besluit (SOD 19.00425 bijlagen 2 en 3 en SOD19.00426 bijlage 4).
5. Rondvraag en sluiting.

Agendapunt 1: opening, mededelingen en vaststellen agenda (AP/19.00571.1)

De voorzitter opent de vergadering om 13.00 uur en heet iedereen welkom. Het verslag van de ingelaste vergadering van 22-10-2019 was niet geagendeerd en wordt op een volgende vergadering besproken.

De heer Van Hulsen wijst erop dat er abusievelijk bij brief van Defensie een SOD was aangekondigd op 04-11-2019. Dit bleek niet te kloppen. De voorzitter was hiervan niets bekend en zij biedt namens Defensie verontschuldiging aan voor het misverstand. Zij geeft aan dat het volgende SOD op 13-11-2019 is gepland. Mocht ook deze vergadering niet door kunnen gaan dan zal dit formeel worden gemeld. Indien de centrales nog zaken willen laten agenderen voor deze SOD-vergadering dan is dat mogelijk.

Agendapunt 2: aanpassingen AMvB zoals besproken op 22 oktober 2019 (document nr: AP/19.00570 + 1 bijl.)¹

Aan de orde zijn de eerste 9 pagina's van de AMvB zoals die in de vergadering van 22-10-2019 zijn besproken. De roodgemaakte teksten, die als discussiepunt uit de vergadering van 22-10-2019 naar voren zijn gekomen, worden opnieuw besproken.

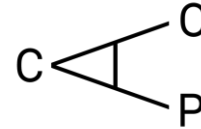
Hoofdstuk 2

Naar aanleiding van artikel 2.1, vierde lid (pag. 3, eenmalige uitkeringen 2019 en 2020), brengt de heer Schilperoort naar voren te hebben aangegeven dat de intentie van de centrales was om *alle* inkomenselementen die in de burgerregeling pensioengevend zijn dat ook voor militairen, in ieder geval bij de aanvang van de nieuwe pensioenregeling, te laten zijn. Dat tijdens de discussie is gesteld dat een eenmalige uitkering geen toeslag is en daarom niet pensioengevend is moge volgens spreker technisch juist zijn maar dat doet niets af aan de genoemde intentie. Daarbij sterkt het sprekers overtuiging dat alle componenten die *niet* pensioengevend zijn expliciet zijn vastgelegd in het AV-akkoord. Als was overeengekomen dat de eenmalige uitkering niet pensioengevend zou zijn dan had dat in het akkoord moeten zijn vastgelegd. Dit is echter niet het geval en spreker is over dit punt ook niet van mening veranderd. De heer Hop sluit zich hierbij aan. De voorzitter reageert hierop met de stelling dat Defensie bij het opstellen van de onderhavige tekst niet van de door de centrales beoogde intentie is uitgegaan. Bijgevolg is daarmee met de berekeningen ook geen rekening gehouden. Spreekster geeft aan dat het om een post van incidenteel 3,6 miljoen euro waar geen geld voor beschikbaar is gesteld. De heer Schilperoort repliceert dat deze discussie wat hem betreft niet primair over geld gaat en wijst erop dat er ook andere arbeidsvoorwaardelijke afspraken zijn gemaakt waarvoor geld is gereserveerd maar die vervolgens niet zijn ingevuld, zoals de stimuleringspremie. Spreker acht het niet uitgesloten dat daardoor de benodigde middelen wel degelijk voorhanden zijn en geeft aan er moeite mee te hebben dat er nu over budgetten wordt gesproken terwijl hij het heeft over de gemaakte afspraken. De voorzitter herhaalt dat Defensie niet de intentie had om de eenmalige uitkering pensioengevend te maken. De heer Schilperoort is het daarmee niet eens en heeft de indruk dat partijen op dit punt niet bij elkaar zullen komen. De heer Van Hulsen deelt deze indruk, hij stelt voor om eerst te bezien of de overige discussiepunten terecht rood zijn gemarkeerd, mede om de voortgang van het proces te behouden. De heer Hop geeft aan dat dit onderwerp voor de CCOOP in ieder geval een breekpunt gaat worden. Op voorstel van de voorzitter wordt besloten om dit discussiepunt te parkeren.

Hoofdstuk 6

De voorzitter geeft aan dat er over de toelage minimumloon voor burgerlijke ambtenaren in de vergadering van 22-10-2019 een uitgebreide discussie heeft plaatsgevonden (pag. 6, art. 6.1). De heer Schwab licht toe dat de discussie zich erop toespitste dat de afspraak was gemaakt voor het defensie-specifieke minimumloon voor de *militairen* waarbij is benoemd dat het niet houdbaar is om in één sector twee soorten minimumloon, die beide zijn gebaseerd op het WML, te hanteren. De maatregel die voor de militairen in artikel 10 AMvB is opgenomen is voor de burgers in artikel 6.1 AMvB opgenomen. Spreker geeft aan dat de heer Hop naar voren heeft gebracht dat er alleen voor militairen afspraken zijn gemaakt voor het AV-akkoord. De heer Schilperoort geeft aan het met de heer Hop eens te zijn. Spreker is het echter niet met de heer Schwab eens waar deze stelt dat het ongebruikelijk zou zijn dat er bij Defensie twee verschillende minimumlonen worden gehanteerd voor militairen en burgers. Er is nadrukkelijk gediscussieerd over dit onderwerp waarbij de conclusie was dat de militair een volwassen beroep uitoefent waarbij de mogelijkheid bestaat dat hij in het buitenland wordt ingezet en in levensbedreigende situaties terecht kan komen. Dit is volgens spreker een totaal andere

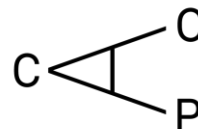
¹ Noot secretaris: agendapunt 3 is eerst besproken en daarna pas agendapunt 2, in het verslag is de volgorde van de agenda aangehouden.

situatie dan die van de burgermedewerker die bijvoorbeeld op het ministerie in Den Haag zijn werk doet. Gelet op dit verschil is in de onderhandelingen vastgesteld dat het minimumloon er voor militairen moest komen. Over de burgersituatie is volgens de heer Schilperoort toen niet gesproken. De voorzitter kan zich dat ook niet herinneren. De heer Schilperoort voegt hier aan toe dat de afspraken over het minimumloon voor de militairen eigenlijk al in het vorige AV-akkoord waren gemaakt en dat er in de onderhandelingen voor het huidige AV-akkoord sprake was van een vervolgdiscussie. De heer Suwout bevestigt dat al was afgesproken dat volwassen werk om een volwassen loon vraagt en dat ook tijdens de laatste onderhandelingen alleen over het WML voor militairen is gesproken. De heer Schilperoort stelt vast dat er voor de burgers niets over het WML is afgesproken maar dat in de AMvB daar vervolgens wel een tekst over is opgenomen. Hier heeft hij moeite mee omdat er voor het voorstel voor het mee laten tellen van de eenmalige uitkering voor het militair pensioen volgens Defensie geen middelen beschikbaar zouden zijn maar kennelijk wel voor het WML voor het burgerpersoneel. Spreker voegt hieraan toe dat hij op zich best wat ziet in een WML voor het burgerpersoneel. Vervolgens vindt er een discussie plaats met als uitkomst dat Defensie nogmaals gaat kijken naar de mogelijkheden voor pensioengevendheid van de eenmalige uitkering voor militairen (artikel 2.1, vierde lid) en het WML (artikel 6 en 10). Hier zal op een later moment verder over worden gesproken, de als discussiepunt rood gemaakte teksten van de genoemde artikelen blijven staan. De overige besproken teksten die als discussiepunt rood waren gemaakt worden door Defensie aangepast. Hierover wordt op verzoek van de heer Van Hulsen afgesproken dat, omdat het Pm om technische redactionele aanpassingen gaat, ze niet opnieuw ter discussie worden voorgelegd maar aan worden geboden met een pieptermijn met een verkorte procedure om de voortgang van het proces erin te houden. Indien er uiteindelijk nog rood gemaakte teksten overblijven dan moeten partijen bezien hoe ze verder gaan met de bespreking van de AMvB. Partijen gaan hiermee akkoord. Indien men het niet eens wordt over de discussiepunten en er wordt gepiept dan wordt dit onderwerp aan het eerstvolgende SOD (13-11-2019) voorgelegd.

De heer Hop wijst erop dat er een onderdeel van de AMvB-tekst ten onrechte niet rood is gemaakt. Hij ligt dit toe met behulp van het nog niet vastgestelde verslag van de WG AP van 22-10-2019 waar op pagina 6, eerste alinea bij de bespreking van hoofdstuk 3 van de AMvB het volgende is genoteerd: 'De voorzitter constateert dat de CCOOP een voorbehoud maakt op de tekst en dat de andere centrales aangeven de afspraken in de tekst te herkennen. Spreker sluit hiermee de bespreking van dit hoofdstuk af. De heer Hop vraagt in het kader van het gestelde onder artikel 15 a, lid 1 waarom daar is beperkt tot de pensioenregeling militairen tot 01-01-2019. De voorzitter wijst erop dat de heer Hop de tekst zojuist heeft geparkeerd en hij zojuist daarmee de bespreking hiervan heeft afgesloten. Deze vraag kan worden meegenomen in de vervolgbespreking'. Het gaat hier volgens spreker onder meer over de aftoppingsregel en hij stelt voor om dit punt ook meteen in het SOD in te brengen. De voorzitter reageert hierop met de opmerking dat de discussie over dit onderwerp al veel eerder is gevoerd. Daarna is een piepbrief aangeboden waarop volgens spreekster niet is gereageerd. Volgens haar gaat het hier om een gemaakte afspraak die alleen nog via de AMvB moest worden geformaliseerd en waarover niet opnieuw discussie kan worden gevoerd. De heer Van Leeuwen vult hierop aan dat het ging om een uitwerking van de afspraken zoals die in het verleden al zijn gemaakt en waarover de vorige vergadering ook nog is gesproken. De heer Schilperoort is het hiermee eens, het is niet de bedoeling dat er een vorm van opnieuw onderhandelen wordt toegestaan. Er is een afspraak gemaakt, daar is niet op gepiept en derhalve is iedereen akkoord gegaan waarna zijns inziens een letterlijke weergave van de gemaakte afspraak is gegeven. Spreker vindt dat indien de heer Hop het niet eens is met de voorgelegde tekst hij moet aangegeven wat er niet aan klopt ten opzichte van de gemaakte afspraken. De voorzitter concludeert dat met de tekst een letterlijke weergave van de al geruime tijd geleden gemaakte afspraken wordt gegeven waarop de heer Van Hulsen opmerkt dat hij de discussie niet over wil doen en aangeeft dat de heer Hop heeft gevraagd de discussie te parkeren, de overige centrales hadden een andere opvatting over dit punt. Nu verzoekt de heer Hop om de kwestie bij het SOD neer te leggen en spreker kan hem daar niet in tegen houden maar dan dient wel te worden aangegeven waarom hetgeen nu is vastgelegd onjuist is ten opzichte van datgene wat de vorige keer is afgesproken. Daartoe uitgenodigd door de voorzitter geeft de heer Hop namens de CCOOP een toelichting. Spreker geeft aan dat, toen in het verleden is gesproken over de ingevoerde aftoppingsgrens de CCOOP ook heeft ingestemd met een tijdelijke maatregel die ervoor zou zorgen dat de groep die werd benadeeld door de ingevoerde aftoppingsgrens minder pensioen zou gaan opbouwen. Deze groep werd immers door deze maatregel benadeeld aangezien ze er qua pensioenopbouw daadwerkelijk op achteruit gingen. Destijds is afgesproken dat achteraf zou worden bezien of de werkgever premie bespaarde en als dat het geval was dan zou het bespaarde werkgeversdeel aan deze personen worden uitgekeerd. Ook toen is door de CCOOP al aangegeven dat het vreemd is dat dit wel voor deze groep zou worden ingeregeld maar niet voor de medewerkers waarvoor de werkgever premie bespaarde door bijvoorbeeld een stijgende franchise; ook daar werd immers premie bespaard. Op dit moment is de situatie echter veranderd door de nieuw ingevoerde pensioenregeling waarbij ook is gekeken naar de effecten voor de deelnemers qua

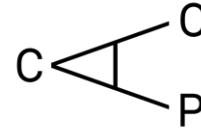
Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

pensioenperspectief en de premie-effecten voor alle deelnemers. Er zijn toen voor bepaalde groepen afspraken gemaakt, te weten voor medewerkers die door het nieuwe pensioenstelsel een verminderd pensioenperspectief hebben en voor degenen waarvoor de premie-effecten nadelig uitpakken. Voor de groep die nu aan de orde is zijn geen afspraken gemaakt en dat was wat de CCOOP betreft een bewuste en terechte keuze. De heer Hop geeft als voorbeeld de tweesterren-generaal die het maximumsalaris heeft bereikt wat neerkomt op een basisinkomen van circa 124.000 euro. Daarmee wordt de aftoppingsgrens met circa 16.000 euro overschreden. Indien het nu gedane voorstel zou worden omarmd dan zou in dit fictieve voorstel, uitgaande van een premie van bijvoorbeeld 23% voor het komende jaar, een extra betaling van circa 200 euro per maand extra inkomen opleveren. In de nieuwe pensioenregeling betaalt de werkgever echter veel meer pensioenpremie voor deze medewerker dan in de oude eindloonregeling. Hoewel de premie qua percentage iets lager ligt dan in de eindloonregeling is het werkgeversdeel immers gestegen van circa 65% naar circa 70% van de premie en dient er daarnaast over een veel groter pensioeninkomen premie te worden betaald ten gevolge van de lagere franchise. De werknemer uit het voorbeeld betaalt daarentegen minder premie. Wat er nu voorligt behelst in feite de situatie waarin aan een bepaalde groep tot circa 200 euro extra inkomen per maand toekomt terwijl de gewijzigde pensioenregeling al bewerkstelligt dat de pensioenopbouw voor deze groep significant is verbeterd en de premie die deze groep betaalt aanzienlijk lager is geworden. Daarbij blijft de CCOOP nog even weg van het gegeven dat voor deze groep ook nog geldt dat de eventuele nadelige effecten tot aan het bereiken van de aftoppingsgrens voor de komende twintig jaar volledig worden gecompenseerd. Kort samengevat: de CCOOP is het niet eens met de uitleg van Defensie en de door Defensie gemaakte keuze en zij begrijpt het standpunt van de andere centrales evenmin. Als er al extra geld naar bepaalde groepen zou moeten gaan dan is dat naar het oordeel van de CCOOP zeker niet de onderhavige. Er dienen zaken te worden aangepast in het loongebouw maar dit is niet bepaald de eerste groep waar de CCOOP dan aan denkt. Als uit het door Defensie toegezegde onderzoek zou blijken dat er bij deze groep pijnpunten liggen dan laat de CCOOP zich graag overtuigen maar dan wel op basis van feiten en argumenten en dat is wat anders dan geld toekennen aan een groep die toch al minder premie betaalt voor een verbeterd pensioen waarbij de werkgever ook nog een grotere last draagt dan voorheen.

De voorzitter informeert bij de heer Hop of hij op basis van hetgeen hij naar voren heeft gebracht een tekstvoorstel voor aanpassing van artikel 15 a lid 4 kan geven. De heer Schilperoort merkt op dat het probleem dat de heer Hop heeft aangestipt betrekking heeft op de in dit artikellid neergelegde manier van berekening van het deel dat de betrokken groep terugkrijgt en dat de situatie feitelijk is veranderd. Als de afspraak nu één op één wordt omgezet dan zal deze groep teveel ontvangen. Spreker heeft hier wel een beeld bij en vindt dat dan helder moet worden waarin het probleem precies schuilt. De heer Hop antwoordt dat er om het probleem op te lossen geen uitvoering moet worden gegeven aan de uitkering van de premievrijval boven de aftoppingsgrens. De heer Schilperoort leidt hieruit af dat de groep waar het om gaat in het verleden de premie, die bij de nieuwe regeling hoort, ook niet hoefde te betalen. De heer Van Hulsen wijst erop dat het hier om herstelwerkzaamheden gaat die ook nog de periode van het eindloonstelsel betreffen en hij begrijpt uit het relaas van de CCOOP dat er geen kritiek is op de jaren 2015 tot en met 2018 hetgeen de heer Hop bevestigt. De heer Van Hulsen vervolgt dat de discussie zich beperkt tot de structurele situatie en stelt vast dat de heer Hop naar aanleiding van de uitwerking van de gemaakte afspraken een nieuwe discussie opstart over de periode vanaf 01-01-2019. Spreker merkt op dat hij normaal gesproken, los van de inhoudelijke discussie, in principe een brief van Defensie had verwacht waarin is aangegeven dat er tijdens de onderhandelingen over het nieuwe pensioenstelsel van een omissie is gebleken. Het gaat nu echter om de uitwerking van oude afspraken en spreker heeft er moeite mee dat daar nu een discussie over zou moeten worden gevoerd. De heer Hop preciseert dat hij heeft aangegeven dat er een afspraak was *totdat er een nieuwe situatie zou ontstaan* en die is per 01-01-2019 aan de orde. Dat is waar de CCOOP de discussie over wil voeren. Het gaat volgens de voorzitter dus om het bevoordelen van een groep zoals door de heer Hop geschetst. Spreekster geeft aan dat zij dit nu niet kan beoordelen en geeft het woord aan de heer Van de Hoef om een toelichting te geven.

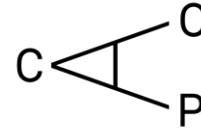
De heer Van de Hoef licht aan de hand van een rekenvoorbeeld de situatie toe zoals die was tot aan de nieuwe regeling met als huidige militaire premie 928 euro en het werkgeversdeel waarbij het huidige werkgeversdeel wordt aangegeven en het overige pensioengevend inkomen zoals het was in de eindloonregeling. Dat is nu ook het geval, het PGI wordt niet aangetast in de middelloonregeling en spreker geeft aan wat het nieuwe werknemers- en werkgeversdeel wordt en dat is minder dan 1682 euro. Deze groep gaat er volgens spreker dus niet op vooruit maar krijgt juist net iets minder. Er was tot 2019 een tijdelijke regeling en vanaf 01-01-2019 wordt overgegaan op de structurele nieuwe regeling waarbij geen voorbehoud is gemaakt dat er oude afspraken moeten worden herzien. De voorzitter resumeert dat er sprake was van een tijdelijke situatie en dat er nu een nieuwe regeling wordt geformaliseerd waarbij de werkgever in principe meer

betaalt. De heer Van de Hoef voegt hier aan toe dat er een situatie wordt geformaliseerd die al vanaf 01-01-2019 loopt. De heer Schilperoort wijst erop dat in de (concept)piepbrief staat dat voor de berekening vanaf 2019 wordt uitgegaan van de inkomensbestanddelen die voor burgers en militairen in 2018 pensioengevend zijn. Dat is volgens de heer Van de Hoef gedaan om te voorkomen dat er problemen met diverse bestanddelen zoals de VWHO zouden ontstaan. De heer Schilperoort vraagt zich af of dit wel voldoende duidelijk is vastgelegd waarop de heer Van de Hoef aangeeft dat dit bij pensioengevend inkomen als eerste begripsbepaling is opgenomen. De heer Schwab wijst erop dat dit correct is vastgelegd in artikel 15a, eerste lid, eerste gedachtestreepje. Dit bestrijdt de heer Hop volgens de voorzitter ook niet, het gaat hem om de nieuwe situatie. De heer Schilperoort geeft aan dat een en ander ook correct in de piepbrief staat en dat deze wordt afgesloten met de mededeling dat de structurele regeling middels een wijzigingsbesluit dient te worden vastgesteld in de regelgeving en daarmee is men, aldus spreker, op dit moment mee bezig. Het betreft de nieuwe regeling en daar gaat artikel 24a van de AMvB over. Dit is volgens de heer Van Hulsen niet juist, men heeft nu de aftoppingsgrens geformaliseerd in twee artikelen, te weten 15a en 24 a, en beide artikelen gaan over de periode *tot* 01-01-2019. De heer Schilperoort beaamt dit. De heer Van de Hoef probeert de discussie helder te krijgen. Volgens hem regelen deze twee artikelen de structurele situatie vanaf 2019. Wat net door de heer Schilperoort is voorgelezen geeft enkel aan naar welk pensioengevend inkomen wordt gekeken en niet wat het per 01-01-2019 is maar wat het daarvoor was. Over de periode 2015 -2018 is in de nota van toelichting aangegeven dat de artikelen alleen incidenteel bij hardheidsclausule worden toegepast. Dit is in 2018 uitgevoerd en nu, en dat is wat in de piepbrief wordt aangegeven, dient er structureel in de rechtspositie te worden geborgd vanaf 01-01-2019. Wat de heer Hop naar voren heeft gebracht over een specifieke groep komt erop neer dat hetgeen tijdens de nieuwe regeling die per 01-01-2019 is ingegaan betaald is teruggehaald dient te worden omdat daarover geen afspraken zijn gemaakt. Spreker wijst erop dat deze situatie inmiddels al een tijd duurt en hij is er geen voorstander van om hetgeen al is uitbetaald terug te halen. De heer Van Hulsen geeft aan dat nu de structurele regeling zal ingaan waarbij de inkomensbestanddelen die op grond van de pensioenregeling voor militairen, die gold tot 01-01-2019, pensioengevend zijn, waarbij wel het percentage wijzigt maar niet de grondslag. De heer Van de Hoef specificeert dat bedoeld is om aan te geven dat, aangezien bekend was dat er op enig moment zou worden overgegaan naar een middelloonregeling, er voor is gekozen om alle variabele toelages niet mee te laten overgaan. Er is uitgegaan van de situatie zoals die was in 2018. De heer Van Hulsen constateert dat in dit scenario het percentage van 16,82 in 16,31 wijzigt. De heer Hop zei volgens spreker in zijn toelichting evenwel dat de grondslag verruimd werd terwijl dit niet zo is. Het laatste wordt door de heer Van de Hoef bevestigd en de heer Schilperoort wijst erop dat in artikel 15a wordt gesproken over de grondslag *tot* 2019 en dat betreft de grondslag van de eindloonregeling. De heer Van Leeuwen leidt op grond van wat naar voren is gebracht af dat de tekst klopt en de constatering van de heer Hop onjuist is. De voorzitter voegt hier aan toe dat er daarom ook geen sprake is van meer betalingen aan een groep die daar het minste behoefte aan heeft maar juist van een vermindering van de betalingen. Zij vraagt aan de heer Hop of hij bij het door hem ingenomen standpunt blijft waarop laatstgenoemde antwoordt hij er, zoals hij al aangaf, geen problemen mee had zo lang de situatie ongewijzigd was. De situatie is echter wel gewijzigd er daar is een andere systematiek uit voortgevloeid waarbij de CCOOP de groep die afgetopt wordt niet langer wil borgen. Dit begrijpt de heer Schilperoort niet, de heer Hop impliceert dat de grondslag is gewijzigd en dat is volgens spreker niet het geval. Dit was juist één van de door de centrales gestelde restricties waarmee is voorkomen dat in de toekomst de pensioengrondslag ineens een stuk hoger zou worden. Omdat niet in strijd daarmee is gehandeld heeft ook de CCOOP niet gepiept. De heer Hop informeert op grond waarvan het systeem nu dan draait omdat er volgens hem geen afspraken over de periode na 2018 zijn gemaakt waarop de heer Van de Hoef reageert dat wat er nu op papier staat zijns inziens volledig overeenstemt met wat er is afgesproken.

Om definitief uitsluitsel te krijgen wordt op verzoek van de voorzitter de definitieve versie van de piepbrief opgezocht, te weten nr. PA /18.00459 d.d. 05-07-2018. De heer Schilperoort leest voor uit de passage over de structurele inbedding (pag. 2): 'Mijn voorstel voor een structurele inbedding van de vrijval werkgeversdeel van de pensioenpremie boven 100 K, ook voor de voormalige militairen met een UGM-uitkering, is om zo lang nodig jaarlijks achteraf dezelfde berekeningswijze te hanteren conform de eenmalige uitkering. Voor de structurele inbedding wil ik evenwel de volgende restricties laten gelden: uitgezonderd van de regeling zijn de medewerkers waarvan de salarissen de ontwikkeling volgen van de sector Rijk om de reden zoals hierboven toegelicht. Voor de berekening wordt, ook vanaf 2019, uitgegaan van de inkomensbestanddelen die voor de betreffende burgers en/of militairen in 2018 pensioengevend waren (dat is volgens spreker de grondslag) en de uitkering behoort niet tot het pensioengevend inkomen'. Spreker merkt op dat het laatste punt niet in de AMvB is opgenomen. De heer Van de Hoef reageert hierop met de opmerking dat dat laatste juist niet is genoteerd omdat is afgesproken dat alleen indien een pensioengevend bestanddeel wordt vastgesteld dit expliciet wordt vastgesteld. Verder leest de heer Schilperoort nog voor dat de structurele inbedding zal worden

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

verwerkt in de inkomstenregelgeving. Na de brief is een rapportage verzonden waaruit volgde dat er niet is gepiept. De heer Hop herinnert zich dat er een SCO-brief is waarin is aangegeven dat er niet zou worden gepiept. Met hetgeen is voorgelezen staat volgens de heer Van Hulsen vast dat de grondslag die van 2018 is. Deze wordt derhalve niet breder en het premie-effect is inmiddels ook helder. Spreker concludeert dat het betoog van de heer Hop derhalve onjuist is en ook de heer Schilperoort stelt vast dat de gemaakte afspraak correct in de AMvB is opgenomen. Met betrekking tot de passage 'zo lang nodig jaarlijks achteraf' betekent volgens spreker niet dat zo lang als nodig is de aftoppingsreservering wordt gecontinueerd maar alleen dat het om dat *jaarlijks achteraf* te doen, dat had bijvoorbeeld ook maandelijks kunnen zijn. Spreker preciseert dat het niet de bedoeling was om zo lang als nodig is de structurele oplossing in stand te houden want dan is het geen structurele oplossing. De heer Schilperoort leest dit dus anders dan de heer Hop.

De heer Van Leeuwen heeft de indruk dat dit onderwerp in feite niet ter discussie staat en dat de CCOOP tracht om terug te komen op afspraken uit het verleden. Spreker heeft eerder al aangegeven dit kwalijk te vinden omdat de afspraken niet voor niets zijn gemaakt en hij wil dat de discussie nu wordt afgesloten. De voorzitter wijst erop dat de heer Hop heeft aangegeven het er niet mee eens te zijn en ook daar dient rekening mee te worden gehouden waarop de heer Schilperoort stelt dat de aftoppingskwestie dan aan het SOD moet worden voorgelegd. De voorzitter ziet ook geen andere optie en wordt afgesproken om dit punt te laten agenderen voor het SOD van 13-11-2019. Tevens wordt dan de AMvB voorgelegd met als uitgangspunt dat alleen de punten waarover partijen het niet eens zijn geworden door het SOD inhoudelijk moeten worden beoordeeld. Spreekster biedt de heer Hop nog aan om de aftopping nogmaals door Defensie te laten bezien en zo mogelijk met een nadere uitleg aan partijen voor te leggen die er wellicht toe kan leiden dat dit onderwerp niet meer aan het SOD hoeft te worden voorgelegd. Dit voorstel wordt aanvaard en er wordt afgesproken om dit per mail te communiceren aan de centrales. Daarnaast worden er aangepaste voorstellen voor het WML en de pensioengevendheid van de eenmalige uitkering opgesteld en gedeeld.

* PAUZE *

Agendapunt 3: bespreking besluit tot vaststelling van een eenmalige uitkering in 2018 alsmede, in het kader van de arbeidsvoorwaardenovereenkomst voor de Sector Defensie over de periode 1 oktober 2018 tot en met 31 december 2020, tot vaststelling van eenmalige uitkeringen in augustus 2019 en augustus 2020 en tot wijziging van enige besluiten, alsmede wijzigingen ten behoeve van personeel dat de loonontwikkeling volgt in de sector Rijk en een aantal andere wijzigingen, vanaf p. 9 (AP/19.00524 + 1 bijlage)²

De bespreking van de aanpassingen van de AMvB wordt voortgezet vanaf pag. 9. De heer Van Hulsen informeert of het gaat om brief AP/00.524 of AP/00.570, het blijkt om laatstgenoemd stuk te gaan. De heer Schilperoort is het ermee eens dat verder wordt gegaan bij pag. 9 maar geeft aan te hopen dat vandaag ook tijd resteert om de discussiepunten uit de eerdere bespreking door te nemen en zo mogelijk te beslechten, anders acht hij het niet mogelijk om dit met een piepbrief af te doen. De voorzitter zegt dit toe indien er tijd resteert na bespreking van de AMvB en de MR. Hiermee is de heer Schilperoort het niet eens omdat de MR eerst in lijn dient te worden gebracht met de aanpassingen die op de AMvB worden aangebracht. De voorzitter stelt hierop dat de MR een aantal uitvoeringsafspraken betreffende het pensioen bevat die met enige haast moeten worden doorgevoerd, zoals de compensatie. De heer Van Hulsen vindt dit prima maar wil gezien de tijdsdruk nu eerst de AMvB bespreken en als er vandaag tijd resteert kan er naar de MR worden gekeken. Hiermee wordt akkoord gegaan.

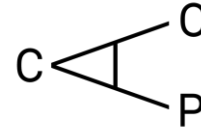
Hoofdstuk 9. (vervolg wijzigingen m.i.v. 01-08-2019)

Pag. 9, art. 9.2 A inzake wijziging art. 20 van het Verplaatsingskostenbesluit Defensie:

Artikel 20 van het VKBD betreft de tegemoetkoming woon- werkverkeer bij niet-dagelijks reizen. De heer Schwab geeft aan dat de onderdelen d en e anders zijn geformuleerd waarmee het probleem dat de vorige vergadering is vastgesteld is ondervangen. De heer Hop informeert op wie onderdeel e betrekking heeft waarop de heer Schwab antwoordt dat het om degenen gaat die geen gezin hebben. Indien het in onderdeel d genoemde gezin wel ter plaatse is dan is er conform onderdeel e geen sprake van niet-dagelijks reizen maar van dagelijks reizen, dit valt onder artikel 19. Volgens de heer Schilperoort sluiten de onderdelen d en e, anders dan a, b en c, niet aan op de aanhef van artikel 20.

De heer Schwab zal een voorstel formuleren om de tekst van d en e beter te laten aansluiten. Op een vraag van

² Noot secretaris: dit agendapunt is voor agendapunt 2 besproken maar in het verslag is de volgorde van de agenda aangehouden.

de heer Hop preciseert spreker dat onderdeel e gaat over degene die geen gezin heeft maar wel een huis in Nederland bezit en buiten Europa is geplaatst. De heer Hop kan echter niet uit de tekst van onderdeel e afleiden dat het om Nederland gaat waarop mevrouw Reitsma erop wijst dat dit uit de aanhef blijkt waar staat 'de woning en de plaats van tewerkstelling'. De heer Hop leest de aanhef voor en leidt daaruit af dat de daar genoemde woning overal ter wereld kan staan waarop de heer Schwab stelt dat Defensie ervan uitgaat dat de woning in Nederland staat maar spreker erkent dat dit inderdaad niet met zoveel woorden in de aanhef wordt vermeld. De voorzitter interpreteert de vraag van de heer Hop zodanig dat onder de aanhef ook woningen kunnen vallen die buiten Nederland staan, bijvoorbeeld in Duitsland en informeert of artikel 20 alleen geldt als men een woning in Nederland heeft. De heer Van Leeuwen wijst erop dat in onderdeel a, b en c wordt aangegeven waar de woning ligt. In a en b is sprake van een woning in Nederland, België of Duitsland en in c in Europa.

Pag. 9, art. 9.2 C AMvB inzake wijziging art. 23 van het Verplaatsingskostenbesluit Defensie:

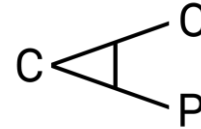
De heer Hop wijst erop dat in het geval van kinderen die niet meer met de defensieambtenaar samenwonen niet de eis wordt gesteld dat zij moeten voldoen aan de omschrijving van 'het achtergebleven kind'. De heer Schwab antwoordt dat het recht van overdracht van de aanspraak niet tot het achtergebleven kind is beperkt. De heer Hazenkamp voegt hier aan toe dat de flexibilisering in ieder geval bestaat uit de mogelijkheid van uitwisselen van tickets binnen het gezin en dit is ook van toepassing op kinderen die niet meer bij de defensieambtenaar wonen.

Hoofdstuk 10 (wijzigingen met ingang van 01-01-2020)

Art. 10.1 AMvB, wijzigingen hoofdstuk 3 Bard: Opleidingen en loopbaanvorming

De heer Schwab wijst erop dat artikel 20 BARD inzake de individuele opleidingsaanspraak nieuw is. De heer Van Hulsen merkt over artikel 20 lid 2 op dat er een andere afspraak was gemaakt, namelijk niet 'tot vijf jaar voor de pensioengerechtigde leeftijd' maar tot vijf jaar voor de AOW-datum. Dit is volgens de heer Schwab hetzelfde omdat het hier over burgers gaat en betreft de pensioengerechtigde leeftijd betreft, dat is de AOW-leeftijd. De heer Van Hulsen informeert vervolgens of degenen die Defensie hebben verlaten maar nog meer dan vijf jaar voor de pensioengerechtigde leeftijd zitten ook aanspraken aan dit artikel kunnen ontlenen waarop de heer Schwab antwoordt dat zij geen ambtenaar meer zijn en daarom geen aanspraak kunnen maken op deze regeling. De voorzitter merkt op dat er een aanspraak in het leven wordt geroepen zonder dat men aan bepaalde eisen hoeft te voldoen zoals arbeidsmarktrelevantie. Dit brengt met zich mee dat de vergoeding door de fiscus kan worden gezien als loon waardoor er mogelijk inkomstenbelasting over zal worden geheven. Door het opnemen van een voorwaarde zoals loopbaanperspectief wordt dit waarschijnlijk voorkomen. Volgens de heer Schwab valt dit niet te verwachten omdat de werkgever een opleiding mag betalen die gericht is op employability oftewel arbeidsmarktrelevantie. Enkel indien de opleiding dat niet is kan de vergoeding daarvan door de belastingdienst als loon worden gezien. De voorzitter geeft aan dat intern bij Defensie toch dit risico wordt gezien, de verwachting dat de fiscus bij de werknemer alsnog belasting zal worden geheven wordt aanzienlijk geacht. Het lijkt spreekster daarom verstandig om de formulering van dit artikel zodanig aan te passen dat duidelijk is dat de vergoeding is gericht op verbetering van het loopbaanperspectief. Volgens de heer Van Hulsen dient dan door Defensie opnieuw te worden gekeken naar de termijn van vijf jaar voorafgaand aan de pensioengerechtigde leeftijd waarop de voorzitter aangeeft dat daar zeker nog over moet worden nagedacht. De heer Schilperoort wijst erop dat als dit voor de burgers geldt het ook voor de militairen van toepassing moet zijn. Spreker wijst erop dat voor deze groep altijd de keuzevrijheid heeft gegolden maar hij proeft de laatste tijd bij Defensie de wens om hieraan beperkingen te gaan stellen. Spreker voegt hier aan toe dat de arbeidsmarktrelevantie van een opleiding van degene die Defensie heeft verlaten is lastig in te schatten. Het is echter niet zo dat de keuze voor de opleiding volledig vrijblijvend is want zij wordt op aanvraag door de minister aangewezen. Daarom is er ook voor gekozen om van een 'aanspraak' te spreken waarbij kosten op nota worden vergoed en niet van een budget dat beschikbaar wordt gesteld. De heer Schilperoort kan in zekere zin Defensie overigens wel volgen waar het draait om het voorkomen van wildgroei maar de oorzaak daarvan is gelegen in het jarenlang vrijlaten van de keuze. Dit kan de voorzitter volgen maar haar boodschap is primair om erop te attenderen dat intern vanuit de financiële kant ervoor wordt gewaarschuwd dat met de voorgestelde tekst van artikel 20 BARD de kans bestaat dat de belastingdienst de vergoedingen in bepaalde gevallen kan gaan belasten als loon. Het is, aldus spreekster, niet de bedoeling om beperkingen voor deze aanspraak in het leven te roepen. De heer Van Hulsen wil er ook nogmaals over nadenken, hij heeft de indruk dat soms opleidingen worden gefinancierd waarvan de arbeidsmarktrelevantie moeilijk valt in te zien. Bij spreker wordt er echter wel een grens bereikt als de eigen vrije keuze van betrokkene wordt beperkt middels het door Defensie laten bepalen wat de arbeidsmarktrelevantie van een opleiding is. De heer Schilperoort wijst erop dat met artikel 20 lid 6 BARD wel is voorzien in de mogelijkheid om de vergoeding in te kaderen middels het stellen van nadere regels met een MR en

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

zodoende enige sturing te geven aan de invulling van deze bepaling. Hij vindt het daarom niet nodig om dit nu in de AMvB te regelen.

De heer Schilperoort wil nog even terug naar artikel 19 BARD. Dit artikel is slechts zeer beperkt gewijzigd maar omdat het nu in zijn geheel in het document dat wordt besproken staat met de mededeling dat het ongewijzigd is overgenomen wordt de indruk gewekt dat er over het hele artikel opnieuw discussie is gevoerd. Dit is niet het geval en spreker heeft in casu bezwaren tegen het derde lid dat wat hem betreft niet zonder meer tot in het oneindige zo dient te blijven luiden. In de toelichting staat echter dat artikel 19 BARD ongewijzigd is overgenomen en dat klopt niet aangezien er twee kleine wijzigingen inzitten. De voorzitter specificeert dat het artikel inderdaad alleen vernummerd is en alleen op twee punten technische wijzigingen heeft ondergaan. Op verzoek van de heer Schilperoort wordt vastgesteld dat er geen inhoudelijke wijzigingen hebben plaatsgevonden, waar nodig zal in de toelichting steeds worden aangegeven dat er enkel sprake is van technische wijzigingen.

De heer Hop merkt over artikel 25 BARD op dat in de oude regeling was opgenomen dat er bij Koninklijk Besluit op voordracht door de minister regels konden worden vastgesteld (zie pag. 12 AMvB). Nu wordt dit echter per MR geregeld en spreker vraagt zich af waarom hiervoor is gekozen. De heer Schwab antwoordt dat de vorige regeling nog met een zogeheten 'klein KB' werd ingevoerd. Deze praktijk is gedateerd en inmiddels vervangen door regelgeving middels een MR die in het onderhavige geval krachtens een AMvB wordt ingevoerd. De heer Hop wijst erop dat aan lid 6 dient te worden toegevoegd 'alsmede het functioneringsgespreksformulier', dit stond er eerder namelijk ook. Er vindt discussie plaats over de vraag of bepaalde wijzigingen en aanvullingen middels het stellen van nadere regels in een MR kunnen worden doorgevoerd of dat zij in de AMvB zelf moeten worden opgenomen. Voor dit onderdeel wordt uiteindelijk, conform het verzoek van de heer Hop, besloten om het door hem genoemde zinsdeel weer aan de AMvB-tekst toe te voegen.

De heer Hop wijst erop dat bij artikel 27, lid 10 (pag. 13 AMvB) het zinsdeel 'alsmede het beoordelingsformulier' weggelaten, dit wordt op zijn verzoek weer aan de tekst toegevoegd.

Hoofdstuk 11 (wijzigingen m.i.v. 01-07-2020)

De heer Schilperoort wijst erop dat de in artikel 11.5, onderdeel c opgenomen mededeling dat artikel 15c van het IBM vervalt (tijdelijk loongebouw) overbodig is omdat in dat artikel al een einddatum is opgenomen. Spreker specificeert dat artikel 15c IBM vermeldt dat het tijdelijke loongebouw stopt per 01-07-2020, tegelijk met de invoering van het nieuwe loongebouw. Hij voegt hier aan toe dat dit artikel echter ook nog iets anders regelt, namelijk dat er op dezelfde datum een nieuw loongebouw wordt ingevoerd en pas als dat een feit is kan wat spreker betreft artikel 15c IBM vervallen. Tot die tijd moet middels deze bepaling de borging van de invoering van het nieuwe loongebouw zeker worden gesteld.

De voorzitter stelt vast dat hiermee de eerste bespreking van dit deel van de AMvB is afgerond.

Nota van Toelichting

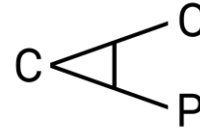
Op verzoek van de heren Hop en Schilperoort wordt de Nota van Toelichting op de AMvB op enkele punten nader besproken.

Artikelsgewijs

De heer Hop wijst op hoofdstuk 1 (pag. 18) waar staat dat een eenmalige uitkering... *volgens de gebruikelijke systematiek is toegekend*. Spreker meent dat hierover in het vorige overleg een flinke discussie is gevoerd, uit de tekst blijkt niet wat deze gebruikelijke systematiek inhoudt en hoe deze is uitgevoerd. De heer Schwab verwijst naar het bijbehorende artikel 1.1, waaruit blijkt dat het om eenzijdige systematiek ging en de voorzitter voegt hier aan toe dat er normaliter sprake is van een tweezijdige systematiek. Volgens de heer Hop is er ook dubbel uitbetaald en weer teruggevorderd en dit ziet hij niet terug in de tekst. Spreker informeert of deze handelwijze moet worden gezien als 'de gebruikelijke systematiek'. Dit betreft volgens de voorzitter echter de uitvoering en hoeft niet in het artikel te worden opgenomen. De heer Suwout voegt hieraan toe dat bij dubbele uitbetaling de eventuele terugvordering per saldo per persoon wordt uitgevoerd waarbij de gebruikelijke systematiek wordt gevolgd.

De heer Hop informeert of de in artikel 15 c (pag. 19) genoemde tijdelijke toelage loongebouw ook het vakantiegeld en de EJU worden berekend. Spreker heeft vanuit de groep reservisten signalen gekregen dat dit wel gebeurt en vervolgens

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

weer wordt teruggedraaid. De heer Schwab antwoordt dat dit niet het geval is, het betreft een toelage en deze is alleen pensioengevend. Hetgeen de heer Hop meldt over de reservisten berust volgens spreker op fouten in de uitvoering.

De heer Schilperoort wijst erop dat in artikel 15c staat dat de bedragen in de tijdelijke tabel niet doorwerken in de UGM-grondslag. Dit is conform de gemaakte afspraken in het AV-akkoord. De heer Van Hulsen wijst er in dit verband op dat het ook niet de bedoeling was dat de UGM-uitkering op deze manier structureel zou worden verhoogd als gevolg van een tijdelijke maatregel, bovendien bestaan er volgens spreker geen toelagen waarover wel vakantiegeld en EJU worden berekend. De heer Hop repliceert dat de keuze voor de toelage een technische oplossing behelst teneinde deze in het tijdelijke loongebouw onder te brengen zodat werd voorkomen dat alle salarisbedragen voor de tijdelijke tabel hadden moeten worden aangepast. Spreker begrijpt uit de reacties dat de vakantietoeslag en de EJU niet in de toeslag worden meegenomen.

De heer Schilperoort wijst erop dat naar aanleiding van de over onderdeel C gevoerde discussie de tekst met betrekking tot artikel 11.5 over dit onderdeel dient te vervallen (pag. 21, hoofdstuk 11). De tekst wordt geschrapt.

*** PAUZE ***

Agendapunt 4. Bespreking Ministeriele regeling voortvloeiend uit het voorgaand besluit (SOD 19.00425 bijlagen 2 en 3 en SOD19.00426 bijlage 4)

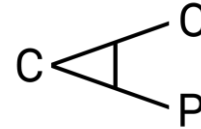
De heer Van Hulsen maakt twee opmerkingen vooraf. Hij wijst erop dat er een AV-akkoord is bereikt dat drie elementen bevat. Een deel landt in een AMvB, een deel landt in de MR en een deel landt elders. Dat laatste behelst zaken die wel zijn afgesproken en dit zal moeten worden geborgd. Dit is volgens spreker nog niet, of althans niet op een voor de centrales kenbare manier gebeurd. Daarom acht spreker het noodzakelijk dat er op een bepaald moment een update van de overige elementen wordt gemaakt en er zal moeten worden afgesproken hoe hieraan vorm wordt gegeven. De voorzitter merkt op dat er een schema hierover aan de centrales is toegezonden waarop de heer Van Hulsen stelt dat het wel moet worden uitgevoerd.

Spreker vervolgt met de tweede opmerking en geeft aan dat hij, toen er een onderhandelingsresultaat was bereikt, naar Den Helder is gegaan om daar een presentatie te geven over de gemaakte afspraken. Daar aangekomen werd hij geconfronteerd met de mededeling dat men al een voorlichtingsbijeenkomst over het onderhandelingsresultaat van de HDP had gehad. De heer Van Hulsen leest vervolgens een relaas voor dat op 05-07-2019 om 12.33 uur naar de HDP is gezonden, de tekst wordt hier integraal weergegeven.

'Goedemiddag schout bij nacht. Naar aanleiding van de voorlichting vanochtend betreffende het nieuwe pakket arbeidsvoorwaarden en het daarop aansluitende gesprek met u hierbij (naam laat spreker achterwege) zoals afgesproken de begeleidende mail. U heeft in dit gesprek aangegeven te willen kijken naar de optie of het mogelijk is voor dit onderwerp maatwerk te kunnen leveren. Wij kunnen op onze beurt proberen zoveel mogelijk varend oefenpersoneel te benaderen om dit aan te kunnen geven bij de vakbonden. Na de eerdere afwijzing van het resultaat.....'

Spreker vat hetgeen naar voren is gebracht als volgt samen. Bij de groep mensen die aanwezig was is tijdens de presentatie door de HDP het beeld opgeroepen dat er op zijn minst nog met de vakbonden zou worden gesproken over een maatwerkoplossing voor de bemanning van het schip dat in de periode januari tot juli 2019 onderweg was van de Nederlandse Antillen naar Nederland. Daar gaat de mail ook over. De heer Van Hulsen geeft aan te worden aangesproken over de vraag of de HDP inmiddels met de bonden heeft gesproken over de maatwerkoplossing die in de voorlichtingsbijeenkomst in Den Helder is gesuggereerd waarop spreker nee heeft moeten zeggen. Spreker ervaart deze situatie als onprettig omdat de medewerkers waar het om gaat het gevoel hebben dat voor hen een soort opening is gegeven en dat daarvoor alleen nog vereist is dat de vakbonden hun akkoord geven. Het draait daarbij om de ZZF-dagen, de vaartoelage, de mutatie en vervolgens de omzetting van het nominale bedrag in vrije tijd of een uurloonbedrag. Spreker heeft de overtuiging de zwarte piet te krijgen over een soort toezegging aangaande maatwerkoplossingen in de door de HDP gegeven voorlichting en dit ervaart hij als zeer vervelend. De voorzitter reageert met de opmerking dat de mail haar niet bekend is en ze zich, alvorens te reageren, daarin zou moeten verdiepen. De heer Van Hulsen zegt dat op dit moment ook niet van de voorzitter te verwachten, hij wil alleen dit punt naar voren brengen zodat de zij het kan boordelen. Op een later moment kan dan een reactie worden gegeven. Spreker

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

stelt het mailtje beschikbaar. De voorzitter is van mening dat als iemand een dergelijke mail naar de HDP stuurt laatstgenoemde verantwoordelijk is om actie te ondernemen. Indien de heer Van Hulsen op dit verhaal wordt aangesproken kan hij, aldus spreekster, terugverwijzen naar de HDP. Hierop reageert de heer Van Hulsen met de opmerking dat hij door de mensen in Den Helder is aangesproken die naar spreker meent hadden verwacht dat ook hij zich voor de maatwerkoplossing zou uitspreken. Daarmee stond voor het personeel vast dat de werkgever en de centrales op één lijn zaten. Het gaat erom welk verwachtingspatroon is gecreëerd. De heer Schilperoort is het hiermee eens want er dreigt nu een nadelig beeld te ontstaan indien de vakbonden de houding aannemen dat zij zich strak aan de afspraken houden, wetende dat het benodigde geld er niet is om dergelijke toezeggingen na te kunnen komen. De voorzitter heeft goede nota genomen van hetgeen naar voren is gebracht maar vraagt zich wel af waarom deze kwestie, die zich op 5 juli afspeelde, pas op 5 november aan de orde wordt gesteld. De heer Van Hulsen repliceert dat *nu* de uitwerking van het AV-akkoord aan de orde is waarin de mutatie van de VROB-regeling zit die nog moet worden besproken. Spreker stelt het juist nu aan de orde zodat de voorzitter in alle rust voorafgaand aan de bespreking van de uitwerking ernaar kan kijken en kan dan vervolgens bij de bespreking van de aanpassing van de VROB-regeling namens Defensie reageren. De voorzitter neemt dit punt aan en zal na kennisneming van de mail reageren.

Er wordt overgegaan tot de bespreking van de maatregel voor negatieve inkomenseffecten pensioenpremie van artikel 6 MR en de maatregel in verband met verminderd pensioenvooruitzicht van artikel 6a MR omdat aanstaande donderdag in de WG PA over het pensioenreglement wordt gesproken.

Artikel 6 MR

De heer Van de Hoef wijst erop dat de voorliggende versie van de MR al eind juli 2019 is verstuurd. Spreker geeft aan dat in de MR wordt verwezen naar de kapstok van artikel 23a in de IBM maar omdat dit inmiddels is gewijzigd klopt de verwijzing niet meer. Hij specificeert dat in artikel 23a inmiddels wordt gewerkt met bepaalde tabellen waardoor de verwijzing naar welke aspecten er meegaan in de premiecompensatie mogelijk voor verwarring kan zorgen. Als de nu voorliggende tekst wordt besproken zou daar de eerste versie van de AMvB bij moeten worden genomen om scherp te hebben waarover men spreekt. De heer Schilperoort vindt dat om fouten te vermijden toch vanuit de nieuwe tekst moet worden gewerkt, de heer Van de Hoef kan dan waar nodig aangeven welke artikelnummers veranderen en dergelijke. Er wordt afgesproken om het punt op deze wijze te bespreken.

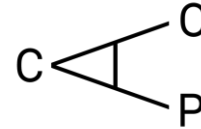
De heer Van de Hoef geeft aan dat artikel 6, eerste lid, sub a is gewijzigd. De zinsnede 'tweede lid, onder a tot en met c, verminderd met de vastgestelde franchise' wordt gewijzigd in *tweede lid, onder a ten aanzien van de inkomensbestanddelen a tot en met d vermeld in tabel 2, verminderd met de vastgestelde franchise*. Tabel 2 staat in de AMvB, a tot en met d betreft de functioneringstoelage, de toelage voor artsen en medisch specialisten en de vaste vergoeding extra beslaglegging VEB fase 1. Er stond verder een onjuist franchisebedrag van 19.450 euro in de tekst (lid 1 sub b), dit dient 20.100 euro te zijn. In lid 3 staat een verwijzing naar het oude artikel 17.4.5, dit dient volgens de heer Van de Hoef artikel 7.1.2 van het pensioenreglement militairen te zijn en betreft de jaarlijkse wijziging van de franchise.

De heer Van Hulsen vraagt zich af of lid 4 wel nodig is. Hierin staat dat indien het ABP ten gevolge van exogene ontwikkelingen andere percentages vaststelt het percentage dat op de militair wordt verhaald ook wijzigt. Dit is volgens spreker al verankerd in de pensioenovereenkomst omdat daarin is neergelegd welk deel van de premie wordt verhaald, voor welke inkomensbestanddelen het 0-verhaal geldt et cetera. De heer Van de Hoef licht toe wat de bedoeling van lid 4 is. Indien het door exogene ontwikkelingen niet goed gaat met het fonds kan de huidige 2% premieopslag bijvoorbeeld 4% worden. Er kunnen ook andere maatregelen door het ABP worden genomen zoals het aanpassen van de discontovoet. Dit leidt tot enorme premiestijgingen en als daar niets voor wordt geregeld kan de situatie ontstaan dat Defensie het standpunt inneemt dat dergelijke exogene ontwikkelingen ook zullen worden gecompenseerd voor de militairen.

De heer Schilperoort wijst erop dat de verwijzing in lid 4 naar 'het tweede lid onder b' dient te zijn *het eerste lid onder b*. Dit wordt aangepast.

Op verzoek van de heer Schilperoort licht de heer Van de Hoef toe dat de in het tweede lid genoemde factor gaat over de oude debrutering. Deze komt te vervallen en dat wordt gecompenseerd waarbij het pensioengevend inkomen wordt

Georganiseerd overleg Sector Defensie Algemeen Personeelsbeleid (AP)

meegenomen en de VEB fase 1 voor militairen wordt pensioengevend. De heer Schilperoort vraagt hoe dan het maximale bedrag van 63,46 euro waarmee het pensioengevend inkomen kan worden verminderd tot stand is gekomen. Volgens spreker kan het pensioengevend inkomen met meer dan 63,46 euro afnemen. De heer Van de Hoef antwoordt dat dit zo in het IBM was vastgelegd, het betreft hier de debrutering van lang geleden en ook daar was een maximumbedrag aan gekoppeld. De heer Schilperoort mist hier echter de link met de debrutering, als hij de tekst leest dan leidt hij daaruit af dat, ook al zou het pensioengevend inkomen door andere factoren lager worden, dit nooit meer dan 63,46 euro kan zijn, zeker als de voorgaande zin wordt meegenomen. De samenhang tussen de factor en het maximale bedrag waarmee vermindering van het pensioengevend inkomen kan plaatsvinden ontbreekt volgens spreker. De heer Van Hulsen is het daar niet mee eens en wijst erop dat in het verleden een overdracht van premies heeft plaatsgevonden. Om inkomenseffecten te compenseren is vervolgens de BOL-toeslag (Brutering Overhevelingstoelage Lonen) en later de overhevelingstoelage geïntroduceerd. Spreker vervolgt dat de salarissen toen met een factor 1/1,019 zijn verhoogd wat normaliter zou leiden tot een verhoging van de pensioengrondslag maar aangezien dat niet de bedoeling was is deze er weer afgehaald. Om te bewerkstelligen dat de compensatie gelijk was aan de premielast die de medewerkers ondervonden is voor de compensatie het maximale bedrag (uiteindelijk) op 63,46 euro gesteld. Destijds was de premie ook nooit hoger dan dit bedrag. De heer Van de Hoef licht nader toe dat bij de berekening met de factor het pensioengevend inkomen wordt vermenigvuldigd met 1/1,019 waardoor genoemd inkomen lager uitvalt. De maximale vermindering die aldus wordt verkregen is de in lid 1 genoemde 63,46 euro. De toepassing van de factor leidt dus tot een verlaging van het pensioengevend inkomen waarbij de vermindering per maand nooit het bedrag van 63,46 overschrijdt. Deze berekening is volgens spreker nodig voor de vergelijking die in het eerste lid van artikel 6 staat, daar wordt bezien wat de uitkomst in de eindloonsituatie zou zijn geweest en wat het resultaat in de nieuwe regeling is. In de eindloonsituatie was sprake van het pensioengevend inkomen met een franchise en een premie van 9,28%, dit is in lid 1 onder b benoemd. Op dit pensioengevend inkomen moet de factor worden toegepast omdat de eindloonregeling een debrutering kende die tot een lager pensioengevend inkomen leidde en waarover geen pensioenpremie werd betaald. Omdat bij de middelloonregeling de debrutering vervalt wordt de facto het premie-effect daarvan gecompenseerd.

De heer Van de Hoef stelt tot slot over artikel 6 vast dat de in lid 2 opgenomen zinsnede 'in het tweede lid onder b' moet zijn *in het eerste lid onder b*. Dit wordt aangepast.

De voorzitter geeft aan dat voor de overeengekomen wijzigingen van artikel 6 MR een tekstvoorstel wordt gedaan en dat dit per brief aan de centrales wordt voorgelegd met een pieptermijn van enkele dagen. Hierbij wordt wel het voorbehoud gemaakt dat artikel 23a AMvB, waarover geen discussie was, kan worden vastgesteld.

Artikel 6a MR

De heer Van Leeuwen begrijpt uit het gestelde in artikel 6a, lid 17 dat voor degene die zelf ontslag neemt de compensatie uit hoofde van het 14de lid vervalt. Deze bepaling betekent echter ook dat bij ontslag wegens overtoelichting of ziekte genoemde toeslag ook vervalt hetgeen spreker niet wenselijk vindt.

De heer Van de Hoef geeft aan dat er over artikel 6a nog procedurele afspraken moeten worden gemaakt over bijvoorbeeld de methodiek van de correctiefactor. Hiervoor is nog nadere informatie nodig en er komt ook nog een tabel die de correctiefactor gaat bepalen. De heer Schilperoort heeft er behoefte aan dat artikel 6a in een technische sessie nader wordt toegelicht.

Agendapunt 5. Rondvraag en sluiting.

Er wordt geen rondvraag gehouden, de voorzitter sluit de vergadering om 16.25 uur